

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в кінці 5-10 зол.
За тримісяч:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фін-
ляндії 7-10 зал., Німеччині 7-10 зал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 зал., Австрії
750 зал. — Зміня адреси і згод

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолоШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Львів, 9. серпня 1929.

Правда, зараз же до поселенні не мали вони греко-католицьких духовників протягом 10 літ. Тоді взагалі мало хто ними опікувався, дарила, що в Сараві був невеликий гурток українців. Щойно протягом другого десятиліття деталі тамошні наші поселенці греко-католицького священика в особі о. Андрія Сеґедія (бачацький українець). Заходили о. митрополита Шептицького засновано там студентський монастир у Каломіні (північ Пирідава, острів Вандука), а згодом прийшло туди кількох священиків з Галичи-

ви. І вони почали систематичну працю серед та-
мошніх поселенців. Праця була утруднена тим,
що наші поселенці там дуже розкинені між сер-
бами і турками.

Від 1914 р., тобто від хвилі, коли о. митр.
Шептицький вийняв від апостольської столиці
в Римі та від австрійського уряду дозвіл на за-
судження там окремої церковної греко-католиць-
кої адміністративної одиниці (апостольської ад-
міністрації), ожило там знову не тільки цер-
ковне, але й національно-культурне, просвітне і
навіть економічне життя. Як відомо, апостоль-
ським адміністратором був там о. митрат Базюк.

По війні спричинив там серед малої частини
поселенців релігійний роздор галицький емі-
грант Стрільчик Віктор Василь (з фаху переплет-
ник). Зробив він це на те, щоб створити собі
екзистенцію та стати священником. Не маючи ні-
яких відповідних студій, подався він до право-
славного сербського єпископа з проханням, що-
би його висвятити на православного священника.
По 6-тижневій підготовці Стрільчик дійсно ді-
став священства і став усіма агітаційними засо-
бами перемовляти наших людей на „руського пра-
вославну“ віру. Йому вдалося зеднати біля себе
до 350 родин у різних місцях українських паро-
хій. Між тим народ, побачивши, що є на річці,
почав вертати і досі вертає до греко-католицької
церкви. Тепер начисляють там ісповідників
„русько-православної віри“ до 80 родин.

Та найбільше лиха накоїв там помічник
Стрільчика, якийсь Мовчанко бфрам Василь,
бувши член армії Врангеля. Він з російського
православ'я перейшов був на римо-католицизм і
вступив до Францішканів у Загребі. Звідтам, по
зложенні обітв, утік до Боснії та почав співпра-
цювати зі Стрільчиком. Він оклеветував наших
священників, а різночасно натягав поселенців на
грубі гроші, збираючи їх підписи на векселі. Пе-
ред судом і тюремю втік в Югославію до Австрії.
Там скоро зголосився до протестантів і заявив
охоту перейти на протестантизм. Коли його не
стало в Боснії, люди відіхнули. Скоро діде там
до повного заліквідання „руського православ'я“
Стрільчика.

Нова доба Єгипту.

Знесення англійської окупації. — Єгипет — чле-
ном Ліги Націй.

Сенсацією дня є саме оголошені в пресі тек-
сти нот, що їх виміняно між Гендерсоном і єги-
петським міністром закордонних справ Могаму-
дом Магмед Пашою. В цій дипломатичній ко-
респонденції міститься проект нового англій-
сько-єгипетського трактату, що урегулює
взаємини Єгипту до Великої Британії на відмін-
них ніж досі основах.

Кореспонденція між Гендерсоном і єгипет-
ським міністром закордонних справ складається
з двох обосторонніх засадничих нот: з проекту
умови, що має 6 статей, і з цілої низки анексів
і додаткових нот.

Проф. ІВАН ОГІЄНКО.

Українська літературна мова XI—XVI століть.

(Продовження.)

III.

З половини XVI-го віку розпочинається но-
ва, зовсім відмінна доба в історії української лі-
тературної мови: доба найважливіша, але так мало
в нас вивчена. Я вже розповідав на ішим місці,
що реформаційний рух в Європі, який охопив
також Чехію й Польщу, скрізь довів до остато-
чної перемоги живої народної мови, яко мови не
тільки св. Письма, але й мови літературної. Під
цим самим впливом повстала повна відміна по-
глядів на літературну мову і на землях україн-
ських: під впливом реформації також і серед у-
країнського народу запанувала ідея св. Письма
на живій народній мові, а одночасно мови в літе-
ратурі. Старий погляд, щоб літературною мовою
була мова церкви, у цей час цілковито був ви-
східний; навпаки, скрізь почулися голоси запро-
шити народню мову й до церкви.

Перша оригінальна праця, написана під
впливом нових поглядів на літературну мову —
чиasto польською мовою появилася в 1543 р.; це
була „Крутка розправа“ Рея, від якої звичай-
но датуються в польській літературі нова доба
історії літературної мови. Приймаючи на увагу,
що літературні погляди польські відроджу-
валися тоді й до літератури української, мо-
жна з певністю початок нової української літе-
ратурної мови віднести також на половину XVI-
го віку; перші пам'ятки цієї мови ще не розшуна-
ні, так, що за таку доводиться уважати Пере-
святицьку Євангелію 1556—1561 року.

НА ПЛОЩІ „СХІДНИХ ТОРГІВ“ ЛЮНА ПАРК відкритий щодня до 12. год. вночі

Предпожнення Гендерсона є в загальному та-
кі: Військова окупація Єгипту має бути знесена,
англійські війська будуть стягнені зовсім. Тільки
для безпеки Суецького каналу як комуніка-
ційного вузла, що для британської імперії має
величезне значіння, єгипетський король дасть
уповажнення англійському урядові держати не-
далеко того каналу в означеній географічній
ширині таку військову силу, яку британський у-
ряд уважатиме для тої цілі за конечну. Поміж
Єгиптом і Вел. Британією буде заключений
союз. Єгипт буде репрезентований в Лондоні
своїм амбасадором, а таксамо в Каїро буде си-
дінти амбасадор Вел. Британії. Уряд високого ко-
місара буде знесений. Єгипет зголосить приступ-
лення до Ліги Націй. На випадок конфлікту чи
спору з державами третіми, Вел. Британія і Єги-
пет будуть виступати в порозумінні — для за-
ліквідання конфлікту чи спору мирним шляхом.
Всяку військову поміч, а також військових ін-
структорів братиме Єгипет зпоміж британських
громадян. Зпоміж тих-же громадян братиме
Єгипет також урядовців адміністрації. Уряд Вел.
Британії визнає, що відповідальність за життя і
майно чужинців в Єгипті бере на себе уряд єги-
петський, який з цією метою видасть відповідні
зарядження. Британський уряд визнає капітуляцію
за знесену й обіцяє ужити цілого свого впливу,
аби чужі держави зреклися також капітуляції в
Єгипті і визнали в місці дотеперішньої консу-
лярної юрисдикції юрисдикцію султанів мішанних.

Не треба й казати, що оголошення цього
проекту викликало в Лондоні велике порушен-
ня. Трактат з Єгиптом є темою розмов у всіх ре-
дакціях і політичних клубках, при чому політичні
кола Лондону не скривають того, що проект
управління британсько-єгипетських відносин
у своїй концепції мусить довести також до
реалізації відносин Вел. Британії до Індії.

Щож до єгипетських політичних кол, то всі
вони підкреслюють, що запропонований Гендер-
соном трактат є найліпший з тих, які були коли-
небудь предложені Єгиптові, тому єгипетський
уряд повинен його розглянути прихильно, без
ніяких упереджень. Таке саме становище заняла
теж єгипетська преса.

При кінці варто зазначити, що єгипетський
король Фуад, який разом зі своїм міністром за-
кордонних справ брав особисто живу участь в
переговорах з англійським урядом, з яким устій-
нював поодинокі точки наведеного вище трактату,
виїхав на дні з Лондону і по дорозі до
Каїра вступити ще до Парижа. Яку мету має його
поїздка до Парижа, не знати.

Очевидно, нова літературна мова не зродила-
ся відразу готовою так, як вийшла Венера з го-
лови Зевеса. — Її підготували, як ми бачили,
довгі попередні віки. Ціла середньовічна Європа
користувалася латинською мовою, яко мовою лі-
тературною; латина трималася міцно, бо міцною
була сама ідея про ідентичність мов церковної
та літературної. На цій самій підставі панувала
і в українській літературі церковно-словянська
мова. Але ідея ідентичності мов церкви й літе-
ратури подала слабшала, подала втрачала ґрунти,
на якім трималася; навпаки жива народна мова
з бігом часу все підносила голову, все більше та
смілише входила до літературного вжитку. І
справа покінчилася тим, що реформація в XVI-м
віці нанесла остаточно удар старим літератур-
ним мовам, поклявши до літературного життя
мови народні. Отож тоді, а половини XVI-го віку
починається зовсім новий період в житті україн-
ської літературної мови: її основою стає жива
мова народна і до літератури вона входить на-
перше в перекладах св. Письма.

І цей саме час, під впливом нових релігій-
них ідей, міняється ґрунтовно сам погляд на
„просту“ народню мову серед української інте-
лігенції. Одним з перших ці нові погляди поши-
рив по Україні славіст білорус Фр. Скорина, що
уже добре розумів усю велику силу народної
мови, яко найпершого джерела культури кожного
народу. Думки Скорини не були самотніми.
— Він їх переняв на Заході та в Чехії, де вони
тоді не тільки носилися в повітрі, але й реалізу-
валися. Нові погляди на народню мову відразу-ж
стали реалізувати ті кальвінські проповідники,
що тоді працювали в Польщі, вони починають
видавати книжки „руською“ (цеб-то українсько-
білоруською) мовою, літвняни зв'язали з мовою
церковно-словянською, яко мовою церкви та лі-
тератури.

Фелібризм і будуччина Франції.

(Лист з Франції.)

(Лондонський.)

Лондон, 8. VIII. 1929.

Аджеж ще 20 років тому Союз Народів ми
би був бути постулятом чистої політичної ро-
мантики, навіть у такій недосконалій формі, а
якія він існує реально тепер. Або чи перед ві-
ною насмілюся міністр закордонних справ яко-
їсь великої держави поставити на чергу для па-
нання про Сполучені Держави Європи, як це зро-
бив недавно теперішній прем'єр Франції?

У сучасній Франції є вже чимало держав-
них діячів і політиків, які розуміють неминучість пе-
ребудови цієї держави у дусі децентралістичних
домогань і належать до піонерів регіоналістич-
ного руху, як напр. сучасний міністр для земель-
них справ Аннесі, один з провідників французь-
кого регіоналізму, або відомий соціалістичний
провідник Поль Бонкур, автор цікавої розвідки
про економічний регіоналізм.

Власне парадоксом сучасного французько-
го політичного розвитку є саме здійснювані
регіоналістичних домогань в ділянці економіки.
Можна сказати, що Франція є власне у процесі
природного районування на підставі господар-
ських потреб — асупереч мертвій департамент-
ській геометрії. Скажемо Прованс — він екзо-
німічно вже сформувався як окремий регіон, в-
окружлений історично свої адміністративні ме-
жі, витворені у післяреволюційній добі штучних
і неперіодичних адміністративних поділом на де-
партаменти, з метою знищення во імя центрі-
стичного ідеалу найменших слідів історичної та
побутової відрубності поодиноких старих про-
вінцій цієї держави.

Таким чином, париському парламенту скор-
ше чи пізніше доведеться лише по довершеним
факті визнати новий адміністративний розподіл
Франції, дорогою факту переведений на підставі
природно-господарських регіонів, що зрештою
переважно покриваються з історичними провін-
ціями передреволюційної Франції.

Французький зовнішній лібералізм і фразе-
ологічний демократизм покищо не раз до ка-
знає і кидає на адресу провінціального рен-
сансу — заміти політичного реакціонерна та
зрадництва революції. Це зовсім не так. Жорес,
що був симпатичним піадегогом відродження, і
зокрема дуже любив Містрала за його каменяр-
ську і саможертвенну працю у цій справі,
слухно доказав у своїй історії революції, що
цей ренесанс піадегії Франції є природною за-
тиною її великого революційного злету.

Проф. Е. Ріперт — найкращий сучасний
провансальський історик відродження Провансу,
— документально виказав, що початки неопро-
вансальського руху сильно зв'язані з національ-
ними прямиваннями серед марсельського робіт-
ництва після революції 1847 р., з аона яких ви-
шло кілька поетів на рідній мові. Це було у

В місті Небжу на Міанціні, Слудської до-
віту, спробували були кальвіністи закласти на-
віть особну друкарню для потреб поширення
новітства серед українського й білоруського на-
роду. Найшли й мецената, що не шкодував ко-
штів на цю справу, — це був дуже впливовий
Остан Волович, піадегій кандидат Великого Кня-
зівства Литовського. В посвяти книжки „Опра-
дання грішного чоловіка“ 1562 р. про Воловича
читавмо, що він радо закликав учителів (кальві-
ністів) для своїх підданих і „на разномовних
книжках добрих наглядів“ обіцяв не жалувати
„А не тільки обещує, но і початок сего друкар-
ства нашої твоєї милости наглядом исперва ели-
ко нискоє основаніє уготовали в українській“.
У той-же час давав кошти на несливський друкар-
ство і кн. Микола Радзивіл, надмірний слов-
готочасного кальвінізму.

Працював у цій друкарні відомий Симон
Будний зі своїми помічниками — Митрох Казе-
чинський та Лаврін Комаровський, працю-
вав, як Будний пише в катехизмі того-ж 1562 р.,
„Богу ко чти и посполитым людемъ языка ро-
ского и наказанью и добромъ наученью“.

С. Будний високо ставив „руську“ мову, в
присвяти „Катехизма“ він так звертається до
князя Радзивіла: „видается книжка „Тимъ з
для того, абы ся ваши княжеские милости и
только в чужоземскихъ языкахъ кохали, але бы са-
тежь ваши княжеские милости и того языка
славного языка словенскогого розмывали и
онымъ ся бавити рачили. Слушная бореться
абы ваши княжеские милости того народу языкъ
милостиво рачили, въ которомъ давнымъ пред-
и ихъ княжеские милости павомъ отцы на-
шихъ княжескихъ милости славно пред-
и не предложенья несутъ“. Трохи піадегій, а не
резовні до своєї Біблїї 1572 р. на ст. 3, тог-
С. Будний висловився взагалі промислову. „Сла-

які суди й адміністрація рахуватимуться в пагубарним „статутом“ аперед сотень років. Аджеж існують спеціальні приписи про товариства, які одні об'являють і суд і адміністрація.

Брацтво без статуту, затвердженого відповідною владою, не мало б прав правової особи. Подібно до „безбачення“ воно було б позбавлено всіх прав на спадщини по своїх славних батьках.

Стан „безбаченства“ власне і трівожить те українське громадянство, яке вміє думати правними категоріями, та яке бачить у Брацтві не дочасний політичний засіб, а великої слави і вати історичну церковну організацію.

Запекочення цього громадянства є цілковито слушне: існування Брацтва загрожено, майно його припадає до чужих рук, національно-релігійні його функції, задля яких воно повстало, припинилися; веде воно не до згуртування національних сил, а до розбиття їх; а на верхах, здається, роблять лише те, щоби якнайдалі продовжити його безправний стан...

При таких умовах Брацтво є слабенькою бавкою на воді: одного дня може проснутися гол чи інший адміністратор у поганому настрою і сказати: „Брацтва нема, а значить — нема ні брацтвських будинків, ні землі, ні церкви“. А наказна рада на чолі з п. Івж. Пилипчуком може тоді бути за кількадесять земель від Волині...

Чи в імя таких перспектив „дзвонять дзвони“? Чи в іх імя розбивається брацтвська сім'я? Чи гали нх наказна рада скриває критичний стан Брацтва?

Мертвий, безвихідний кут, у якому опинилася справа статуту, є для всіх очевидний. Як є очевидне й те, що наказна рада, навіть при бажаннях не в силах її вивести на правильну дорогу.

А тому, чи не повинні члени Брацтва витягнутися для себе з цих фактів належних констатацій?

Українське громадянство не може погодитися на безправне живогіння Брацтва, не може далі годуватися всіма легендами й пошито рішуче домагатися й від світської і від церковної влади затвердження статуту, передачі Брацтва в руки виборної ради й повернення Брацтва розчепаних брацтвських домів.

В. Островський.

Сильне напруження між СРСР і Китаєм.

До Токіо надійшли вісті з Манджурії, що безпосередні китайсько-більшовицькі переговори перервано. Китайські делегати виїхали вже до Нанкіну. З Харбіну повідомляють, що більшовицькі літаки демонстраційно літали над місцевостями Пограничної і Манджурії, що свідчило би про нове напруження відносин.

Східно-китайська залізниця замкнена.

З Чіти повідомляють, що пасажирський рух на східно-китайській залізниці досі перерваний. Ходять лише поїзди, що перевозять війська. Зате товарний рух перерваний. Доколючні мешканці і чунчуан розбирають подекуди тор. Чунчуан нападають і зводять навіть бої з військом.

Події в Газі.

Бюро Вольфа повідомляє в Гагі, що провідник Жаснер у пропозиції регуляційним внеску в справі утворення фінансової і політичної комісії пропонує, аби до фінансової комісії входило по 2-ох представників від кожної з 12 делегацій, та аби покликано до життя цілий ряд підкомісій. В нарадах над справами, які відносяться лише до запрошених держав, братимуть участь лише делегати тих зацікавлених держав. Румунський міністр Титулеску запитав чи додаткові постанови означають, що буде утворено дві фінансові комісії, чи лише одна. Порішено, що буде лише одна фінансова комісія і в ній будуть брати участь держави безпосередньо зацікавлені цими квестіями.

З Гагі повідомляють, що в четвер ц. р. Бріан розмовляв зі Штрессманом майже дві години, але зміст цієї розмови захований в таємні. Знову ж Шерон прийняв у себе Веніельоса, який поінформував його про домагання своєї держави. Бріан розмовляв теж зі Залеским.

Юліатед Пресс повідомляє в Гагі, що амер. обсерватор Вільсон поставив від свого уряду внесення, аби заспокоїти домагання америк. горжан пропорціонально до німецьких відшкодувуваних вилат. В такім випадку участь Франції в репараціях зменшилася б в 75 відс. до 52 відс.

Берлінська преса повідомляє, що Німеччину будуть репрезентувати в політичній комісії Штрессман і Вірт, у фінансовій комісії Гільфердінг і Курціус, Францію в політ. комісії Бріан, в фінансовій Шерон, Англію в фінансовій Сноуден, в торговельній Грегга, у політичній Філіпі і Ней Бейкер; Гендерсон буде лише провідником політичної комісії і не буде мати голосу.

„Пті Парізіан“ стверджує, що блок прихильників плану Юнга вже консолідується і тому Сноуден мусить або теж прилучитися до цілого блоку або цілковито відобразити налію на остаточне урегулювання справи.

„Дейлі Мейл“ подає вістку, що „труднощі, які виявилися на конференції в Газі, склонили Мекдональда виїхати до Гагі. Англійський прем'єр прибуде мабуть до Гагі з кінцем цього тижня.

Цепелін вертає до Європи.

З Нью-Йорку відлетів Цепелін нині в тоді ОМ до Фрідріхсгафен, авіація розпочинає лет дально до світа. Двох молодих людей хотіли переїхати „зайцем“ до Європи, але одного з них арештувало, а другий дав погам арати. Цепелін несе 21 пасажирів і 40 людей залогів та забрав з тобою палива і одну тону пошти.

Др Еккер заявив представникам преси, що зараз по повороті до Європи, Цепелін почне свою подорож довкола світа в Фрідріхсгафен до Токіо, Лос Анжелос, Нью-Йорку і назад до Німеччини. Пасажера Бушке, який переїхав до Америки „зайцем“ арештували американські власти. Він заявив, що поїхав Цепеліном тому, аби добути сильні враження. Бушке задумує взяти пам'ятник зі своєї подорожі „зайцем“.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8-87 00—8-87 50, канадський долар 8-79 00—8-80 50, чеська корона 0-26 13—0-26 13, австрійський шілінг 1-25 00—1-25 50, румун. лей 0-01 25—0-01 25, французький франк 0-34 50—0-34 50, швейцарський франк 1-71 50—1-71 50, фунт стерлінгів 13-20 00—13-50 00, радянський червонець 17-50—18-00.

Золото: 20 корон 36-30 00—36-50 00, 20 франків 34-20 00—34-50 00, 20 німецьких марок 41-25 00—41-50 00, 10 російських рублів 45-00 00—45-00 00.

Срібло: Австрійська корона 0-63 00—0-63 10, 5 австрійських корон 3-25 00—3-30 00, австрійський флорен 1-65 00—1-67 00, російський рубель 2-00 00—2-70 00, копійки за рубль 1-30 00—1-35 00.

Збірка.

Пшениця двірська 43-50—44-50, пшениця селянська 00-00—00-00, жито галицьке 24-75—25-25, ячмінь галицький 00-00—00-00, ячмінь за хліб 22-25—23-25, ячмінь пастівний 00-00—00-00, овес галицький 20-50—21-00, кукурудза румунська 26-50—27-50, фасоль промислова 0-00—0-00, фасоль біла 00-00—00-00, фасоль колірова 00-00—00-00, фасоль краса 00-00—00-00, горох пів-Вікторія 33-25—37-25, горох пізній 30-00—40-50, бобів 30-00—31-00, кішкель паст. а зерні 00-00—00-00, аїка 37-25—38-25, сіно солодке краєве прасоване 6-00—7-00, сіно прасоване 4-00—5-00, гречка 35-50—29-50, льон 65-00—67-00, лубин синій 25-00—26-00, овиний 61-00—62-50, жук пшеничний 40 при 00-00—00-00, жук пшеничний 65 при 74-00—76-00, жук жита 70 при 42-00—43-50, грисія кукурудзаний 00-00—00-00, жук кукурудзаний 00-00—00-00, отруби жита 16-25—16-75, отруби пшеничні 17-25—17-75, крупи гречані 35-75—37-75, пшоно 00-00—00-00, крупи ячмінні 32-00—33-00, перли 40-00—41-00, просо краєве 00-00—00-00, макуха ячмінна 41-00—42-00, мак синій 130-00—140-00, мак синій 110-00—120-00, конюшина червона 00-00—00-00.

Д-р ОСИП ТУРЯНСЬКИЙ.

„КУМИС“.

(Оповідання Петра Дереша.)

Збіркою оповідань під наведеним наголовком виявив молодий автор талант, котрий має можливості розвитку. Головна риса таланту Петра Дереша це його сатиричний хист, який у такім оформленні, як його бачимо у збірці, свідчить про чималу духову культуру автора.

Петро Дереш дав у своїй книжці вісім оповідань, яких сюжетів він бере головно з життя української еміграції у Відні. Описує теж чужинці типу, що брали участь в українським воєнно-політичній життю. У першій оповіданні „Незабутні промови“ автор характеризує бувшого австрійсько-німецького старшину, що за гроші йде на службу до української галицької армії. В оповіданні „Дипломат“ перед очі стає нам некультурний панок, який як посол УНР виставляє українське імя на посміховище. У третій оповіданні „Берко Йосельович“ малює автор тип паскаря-жиди. В четвертій оповіданні „Фронт до села“ бачимо боротьбу денікінців з українськими селянами та ічміг кількох старшин УГА в українського селянина. У „П'ятиформі“ виступає бувлий царський совітник-реакціонер, який за часів України стає українським патріотом, а опісля, коли Україна як держава упала, приєднується до чорносотенної московської еміграції та пропагує „єдину недеміну Рассею“. В оповіданні „Союзники“ малює автор відносини між українськими козаками й поляками в часі переходу частини українського війська на польський бік.

В останній оповіданні „Кумис“ бачимо галицько-українського інтелігента, що постановляє не пити „кумису“, як колись галицький король Данило, себ-то хоче викоринити зі себе рабські риси предків, однак не має сили дотримати слова і падає в атакістичні прогріхи минулих і сучасних поколінь.

Зі змісту оповідань бачимо, що Петро Дереш не цікавиться внутрішнім переживанням описаних типів, тільки малює їх відношення до

загалу й навпаки. Значить, автор виходить не так із психологічного, як радше зі соціально-національного становища. Розуміється, що при такім поставленні літературної концепції могла грозити небезпека, що автор попаде в шаблон, ідучи давно вже витертими слідами майже всіх наших менших і більших літературних талантів. Однак про якийнебудь шаблон в оповіданнях Петра Дереша нема й мови. Це свідчить, що в Петра Дереша новий, свіжий, оригінальний талант. Отже в чім саме лежить його оригінальність?

Як ми вже згадали, головною прикметою таланту Петра Дереша є його сатиричний гумор. Однак не вважаючи на те, що по своїй суті його сатира гостра, болюча, то автор так уміє панувати над собою, що ніде не виявляє ні скриваючого усміху, ні якоїнебудь безпосередньої моралізаторської тенденції. Завдяки цим прикметам, які свідчать про чималу психічну зрівноваженість автора, його сатира набирає тим більшого ефекту. Автор рідко любить описувати або оповідати сам. Він велить здебільша виведенним типам характеризувати себе своїми власними словами і вчинками, а сам формально ховається за молотом злоби за „іспанську стіну“, а коли й покаже своє обличчя, то на ньому виблиє фальсофічний усміх, неначе хотів од себе сказати своїм „героям“:

— Вибачте, панове, я не винен тому, що ви такі лайдаки... Та шож я пораду на те, що ви самі себе за таких маєте...

Оцей злобний сатиричний гумор Петра Дереша, а з другого боку його самодисципліна — це та цінна риса Дерешового таланту, по якому можемо сподіватися шораз кращого літературного розвитку.

Гумор Дереша доходить місцями до гротесковості, а навіть до несамовитості. Так, наприклад, після оповідання великоукраїнського дячка, як то селяни знищили відділь поляків, галицько-українські старшини кладуться спати в хаті, а один четар кладе під подушку резолювер. Тоді жінка селянина його питає (стор. 50):

— То навіщо так під подушку ховаєте? У нас дітей нема — не пропаде.

— Ану ж щось у ночі пригортається, макухо... так, щоб під рукою був. Усяке буває... А ось хоч би вам захотілось нас так (підкреслення мови) як тих поляків, на другий світ виправити... жартуючи відповів четар.

— Ну, й придумали! Хіба ви те, що позаяк? А який так дуже захотіла, то й той під головою не поміг би...

— Сама?... Нас чотириох...

— Сама, сама. Хіба це так важко, чи що Варю рано їсти, а ви ще спите... Тай би гаречки окропом по очам... І випроводила...

Четар майже цілу ніч не спав. Аж над ранком заснув, але зараз-же крикнув, збудився й встав...

Через вікна вдиралися перші проміння сонця до хати... Товариші спали, мов побиті. Перші образами поводи поважно молися й били покломи дячку Трохим. А Одарка підкладала дрова до печі.

У великому горшку кипіла вода... На чай... Взагалі талант Петра Дереша, виявлений в його першій збірці, дуже симпатичний.

Хоч у автора по суті немає нахилу до карикатури, себто що нижчого роду гумору, то й часто стрічається в нього натуралістичний спосіб зображення, який передовсім проявляється в тому, що москалі весь час говорять по російськи, жид українським жаргоном, а прості козаки галицьким говором.

Автор був би краще зробив, якби був зложив в уста згаданих осіб лиш найбільш характерні слова діалекту чи чужої мови. Коли ж особи весь час балакають неможливою тарбашною, то ми маємо враження, що це, як вимень каже: „шу філь дес Гутен“. Треба би на майбутнє порадити молодому авторові ось що: аби уміє зберігати міру у внутрішній формі свого сатиричного гумору, так нехай так само зберігає міру в зовнішній формі, значить у мові, а то коли безпачинні німецькі, московські й галицькі не підносять, лиш ослаблюють вартість літературного твору.

Ми певні, що автор і без нашої поради збереже в майбутньому увагу на зовнішній формі свого таланту.

ВІДУКИ ДНЯ.

НА ГОНДОЛІ.

Тиха, тепла, а темна ніч заніла над Венецією. Ні місяця, ні зір. Тільки час до часу німа бласканика спалахне в далекій темряві і освітить лаковані хмари. Море, як облакавлений тигр прилягло до ніг королеви Адрі і цілує покірно її горчі столи.

Море!.. Темне воно і непроглядне як те небо, що на обрії змілося в воду в одно гранатове поле... Може за хвилину збунтується ласкавий вітер, може вірнеться, вікни грипу і зарево скажено. Може кинеться на свою паню, як уже кидався пераз, і схоже вкусити її...

Але Венеція не боїться видно моря. Тисяча-ми світел усміхається до темного неба, тисячами мов гладить матку гриву і шумить і співає і не омивається.

— Люба! Забудь про все, що десь там далеко стало. Забудь про все, що десь там далеко чала на нас... Глянь: тучка гондола вихитється на темній воді, а зручний гондоліер запрошує притисатись... Попливемо притулені до себе, зашукані в себе, вадилени в теперішність...

Нижка головка перчить — ні! Але нідря розширюється, але оті накрилися віями, але уста дряхлять...

Кохана! Хто зна, чи буде вже друга така ніч, хто зна, чи буде вже коли Венеція...

Біла рука дала себе піпмати, хоч головка далі перчить.

Пшліг гондоліер, поміг війти в човно...

— Тільки не далеко і не довго.

— Напевно, кохана. Кілька кроків і кілька

Недугу швидко біде весло у темну воду. Німечка гондола черкнула грудьми ласкаву тавлу і понеслась у далечині.

Від моря надлетів холодніший вітерець...

— Тобі може зимно, серденьку! Притулились до мене.

— Гондоліер!...

— Він? — Замкнув очі на гондолю, а отворив на море.

Головка рішучо перчить: не притулюсь... Але вітер віє, але такі немов холодно робиться...

Притулилась...

Гондола, мов ластівка, ледви дотикається гавлі. Летить попри освічені кораблі, попри яку пристань і ховається в темряві.

— Дав уст, кохана... Така ніч... Може я не вернеться ніколи...

Головка відскакує в острахом, аж гондола титнула...

— Дичино! Потоніш нас. Пручатися в гондолі небезпечно...

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

жу агасили зі шкодою кількасот воз. Один зі служачих „Ліона-парку“ 21-літній молодіць з Кракова Бенковський пробував доповнити свою плату тим, що обікрав одного гостя з грошей і срібної папіросинці.

— **Музей Наук.** Т-ва Ін. Шевченка у Львові (вул. Чарнецького ч. 24) відкритий знов для публіки щодня від 8—13 год., а неділі і свята від 10—12 год.

— **Україніки.** В італійській місечинці „Scapache di Arte Educative“, що виходить у Римі, в ч. 6—7 за червень—липень наводимо статейку „Наш український приятель“ про відкриті концерт нашого земляка Николи Бойченка.

— **Особисті вісті.** Черновецький „Час“ подає до відома, що Ольга Кобиліська змінила своє мешкання і що її теперішня адреса в. — Cernauti, str. Odobescu 3.

— **Річні вісті.** У Женеві почалися наради міжнародного конгресу жінок з університетською освітою. — На гаску конференцію зішло 300 делегатів. — Президент Чехословаччини призначив кілька ордерів для австрійських урядовців. — Радянська влада на Сахаліні зробила пробу мобілізації, щоби перевірити готовність свого військового апарату. — У копальні Сугіла в Японії, Каягіна, на острові Гоккайдо вибух забив 75 осіб. — Представники поліції зі 40 держав зберуться в листопаді у Парижі на конгрес, щоби порозумітися щодо спільних метод праці. — Члени еспанської королівської рідні, пословачені з графині Замойських приїхали до Підгорець, щоби оглянути замок, околицю і стрібувати лова в дикі. — У фінській залі біля Нервоє потону латвійський корабель „Пріма“, а з ним 11 осіб. — У Страсбургу страйк друкарів, які домагаються підвишки. — В околиці Нім (Франція) згоріло 1000 гектарів лісту.

— **До смерті Гофманстала.** Щойно тепер після смерті відомого австрійського письменника Гофманстала, париська преса приносить подробиці, які розяснюють мотиви самогубства його сина. Гофмансталь помер на серце наслідком трагедії, коли втратив сина. Син письменника мав піддержувати знайомість з французькою, що недавно померла на прикру недугу. Французька, що походила з Ліону, вела веселе та широке життя і була відома в колі визначних маврів як красуня. Вона підготувалася на сцену. Молодий Гофмансталь познайомився з нею в колі богем на Монпарнасі, а закохавшись протратив на неї всі гроші. Коли він вернувся до Відня, виведові дстав звістау про її смерть і цього удару не пережив. Ця його трагедія була причиною смерті і його батька великого письменника у розквіті своєї творчості.

— **Шахісти в Карсбаді.** Тоді як тисячі людей з усього світа не в Карсбаді воду з цілющого струмця, прохомується та відпочиває над шахівницями відбуває свій 8-годинний робочий день 22 міжнародних шахістів, змагаючись за ще один титул міжнародного мистця. Крім Альохіна і Ласкера в там усі чільніші чемпіони королівської гри. Представник Куби світовий мистець — Капаблянка, данець Немцовіч, теоретик нової школи, москвіт Богілюбов, д-р Тартаковер, що тепер виступає як парижанин (колиш був віденцем, а навіть українцем), символосий англієць Томас, голландець Еває, англієць Етс, югославинець д-р Відмар, американець Маршал, мавяр Вароні, бельгійець Колле, польський жид Рубінштайн, німці Саміш, Шпільман і Бекер, перша ластівка міжнародного шахового турніру панна Меншикова, росіянка, що виявила свій шаховий талант у Льондоні. Дотеперішній вислід змагань такий: Шпільман має 5½ пунктів, Відмар і Еває 4, Рубінштайн, Німцовіч, Капаблянка по 3½, Гріффелд 3, Тартаковер, Богілюбов, Етс по 2½, Меншикова, що має вже одну виграну як дебютантка таки є остання.

— **Мистецтво і пересічний смак.** Англійський парламент рішив, що головний комендант англійської армії підчас останньої війни, маршал Хеґ, повинен мати пам'ятник. І то на площі королівської палати Уайтхол. Розписали конкурс. У цьому засідали без сумніву знавці мистецтва. Нагороду призначили проєктові різьбяр Гардімана. Зразок цього проєкту став відомим загальному. Счинився шум у пресі: „прусський стиль“, „модерністичні витребення“. Аж міністерство війни вважало своїм обов'язком стати в обороні свого полководця. Воно напало в проєкт пам'ятника іншу хибу: кінц, на якому має сидіти маршал Хеґ виглядає як викрутка фіксерська кондка. Це кажуть, образ велико-бритійської армії, щоби на такий шквп сидів її начальник. І виступили протести за протестами. Знавці мистецтва посміхались так само іронічно з аргументів військових і профанів, як і пересічний профан-громадянин сміється з модерного мистецтва.

— **Святиня музики.** Американський меценат мистецтва і музика Артур Мультон вибудує за

Князі Товариства „Бурса Ін. Митрополита Іларіона Шептицького“ повідомляє з жаден членів Т-ва про смерть

о. ІВАНА РУДОВИЧА

Голови Виділу Товариства

і запрошує на

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ,

яке відбудеться для 9. п. р. в год. Іванів в переклі Прображення Господнього (вул. Крайівська)

великі гроші в околиці Парижа „святиню музики“, де вилані композитори зможуть працювати в тиші та збирати довкола себе талановитих учнів. Поруч цієї святині будуть вибудовані окремі салі, де знаходитимуть окремі технічні винаходи і де виставлятимуть нові музичні твори.

— **Почта „експресом“.** Стокгольм дозволив собі на одну неабияку новинку. Мешканці цього міста можуть телефонічно замовити з пошти почтара — післанця, який негайно заносить листи та пакети на вказану адресу. Ціна такої „експресової“ пошти дуже низька.

— В неділю 11. серпня ц. р. відбудеться заходом Т-ва „Зоря“ в Жовкві великий фестин. На фестин вибираються теж члени Т-ва „Зоря“ у Львові. Зголошення приймається в доміні тла „Зоря“ від 7—9 год. вечером до суботи. Гоїзд відіздить до Жовкви в неділю в год. 12.30. Ціна білету вносить туди й назад 3.60 зод.

Дописи.

НЕМИРІВ (Низка вранній приїзшого).

Кожний з нас, українців, мусить тішитися свідомістю і зростом сили в українській суспільності. Такого почування зазнав і я, приїхавши недавно до Немирів. Зайшов я там до церкви, а Яшов туди зі смутком, бо це були похорони мого креника. Тільки глянув я оком по церкві і монументально зник десь між жалі і сум. Ціле нутро немирівської церкви прегарно вимальоване в українських барвах. Українською, а не чужою, зробив її молодий ще парох о. Володимир Микудович. Він дукраїнівав немирівську церкву не тільки формою, себто мальовилим, але й духом. Його промова над домовиною покійного зробила на мене дуже глибоке враження. В Немиріві є читальня, кооперація, молочарня, дута оркестра — це все під проводом о. Микудовича і все фунгує і розвивається, як слід. От таких священиків нам якнайбільше! — І. В. Крілик, зі Знесіння.

Кінцевий акт.

Комунікат Національного Музею у Львові.

Президія Кураторії Національного Музею у Львові, одержала від ВПреоєв. Отія Митрополита таке писмо:

Ч. 59. Орд. Високоповажаний Кураторії Національного Музею у Львові. Завдяки заходом Пана Директора Національного Музею п. д-ра Іларіона Шептицького, начатим 30. вересня 1926 р. перед Повномочним Представництвом СРСР. у Польщі я ініція перед поодинокими Урядиши в Москві й Ленінграді в жовтні 1926 й червні 1927, у Львові в грудні 1927 та у Варшаві в травні й червні 1928 р. гр.-кат. Митрополіа і гр.-кат. Митрополіа Капітула у Львові одержали остаточно назад авізелений 1914—15 р. уступаючими російськими військами Архів грамот і актів до історії гр.-кат. Церкв XV—XVIII вв. і кореспонденцію XX в. Переняття цього дорожогодішного Архіву, що був довгі літа перед війною у депозиті в Національному Музею для всепрікладної наукової праці, довершила в рамені Національного Музею у Львові пан Директор д-р І. Шептицький у Бібліотечі Всесоюзної Академії Наук у Ленінграді 9. і 15. серпня 1928 р. і після полагоди митно-цензурних формальностей у Міністерстві Заграничних Справ у Варшаві доставив нам його 26. січня 1929 р. З уваги на це швидко завершене, високо музатурної ваги національне діло, після провірки Архіву і прикладної виставки найціннішого в Національному Музею, я вважаю моїм обов'язком дати публічним актом висказати ширшу подяку і глибоке признання як Пану Директорові Національного Музею у Львові, так і всім Високошодотним Особам Урядів РП. і СРСР. та їх Комісії по ревіндикації, що причинилися до повероту цього історичного майна на його вік віків стає місце. Діно у Львові, дня 8. липня 1929 року. † Андрей Митрополіт.

На основі повногого уважється справу переняття передачі Архіву завершенною.

З поручення Президії:

Управа Національного Музею.

НОВИНКИ

— **Нові зливи.** Надіріні домі знову впили в нашу землю. Були між ними й градіві бурі, в році той, про яку агадували ми вчора: у Бобровиці, Бучачині та в борщівських повіті. По ріжних селах цих повітів град знищив збіжжя, а громи збили та пригодили кільканайбільше людей. Двоє селян убитих у Лановицях біля Самбора, дві селянки у Верховицях (Копичини), двоє селян ранених у Керичках біля Гусатина, у Віньках (Теребовля) вбиті селянки, а в Товстії убитий Йосиф Сенюк, у Чабарівці ранена одна селянка. Крім цього згоріло від громи багато хат і стоїл. Над Чортковом згоріла хмара і завила 19 домі. Потоки в ріжних повітах випили з берегів.

— **Львівська хроніка.** У будинку Дирекції залізниць на Жигмунтівській вул. вибухла на горіщі пожежа між скринями та яуфрами, що є ласкості... відділу Генерального штабу. Поже-

Галактіон Чіпка.

3 театру.

Великий Міський Театр: „Морське Око“, паршавський кабареетовий театр.

Театр цього-ж типу, що „Кві про кво“. Пісеньки з танцями чергуються з легкими гумористичними сценками. Однак цьому театрикові бракує до „Кві про кво“ чимало: 1) доброго репертуару, 2) кращої режисерії, 3) справжнього (гострого на язик і розсміяного) конферансiera, 4) більшої трупі. Пять артистів на таку велику сцену й сально як у Великій Театрі це таки замало, навіть коли артисти є такі симпатичні та талановиті як ті, що двигують на своїх плечах 12 пунктів програми у вакаційній сезоні, доби, коли кожний, що лишився у Львові, має претенсії до всього світа.

Кожний пункт цієї програми має якусь одну армійну нотку, але кожному також бракує чого-го, чи пак не один має забагато перцю там, де досить було би соли. Вийком є так звані „ревелерські пісні“. Це мурицька музика перетворена на лад європейського „джезу“, наслідувана людськими голосами. „Ревелери“ — англійське слово, що означає гульбу, бенкет, запій — і тому можна би ці пісні назвати гульбовими. Для них одних варт відвідати „Морське Око“. Мужеська трійка (на жаль, у неповному складі!), що добуває зі свого горла звуки цілої джезбендової оркестри — неабиякий мистецький ансамбль.

Обі пані, що доповнюють трупі, гарновиді і пречепурино вбрані. А п. Й. Букоемська має дуже широку скалю талант і жаль, що мусить виконувати роль ліричної декламаторки замість піти по лінії свого сатиричного таланту. М. Р.

Всячина.

Як пишеться і друкується в Америці велику газету.

Типічною установою великого американського міста — Нью-Йорку, Шикаго, Філадельфії, Бостону, Балтимору та інших столиць — є так звана велика газета, „биг дейлі“ або „метро палитен дейлі“. В деяких містах є їх по

дві, три і більше, в Нью Йорку кільканадцять, а перша їх прикмета — це величина.

В Європі є теж часописи, що є також добре або й краще редаговані, мають більше читачів і більший вплив, але таких „великих“ нема. До звичайного числа ньюйоркської або шикаговської газети йде яких сто тисяч слів. Це стільки, що якби надрукувати їх у формі книжки, то був би здоровий том. З невідліжного або якого спец. видання зробив би й кілька томів. Але така книга мусить складатися з дуже різноманітного матеріалу: вісток з цілого світу, статей, розвідок, оголошень. І мусить бути написана, надрукована і розіслана по містах на протязі одного дня. Звичайно кожна газета має ще по кілька видань на день з новими вістями, що неустанно наспівують; їх треба негайно дати публіці, щоб інша газета не попередила. Тому біля кожної такої газети працює не один чоловік і не два, а пересічно яких дві тисячі. Більшість їх, очевидно, технічні робітники в друкарні, адміністрації, при розсилці, оголошеннях, ділових книгах і т. п.

Пише велику американську газету пересічно яких сто п'ятдесят людей. Окрім того велику масу матеріалу постачають усякі пресові і телеграфічні бюро та спеціальні кореспонденти по інших містах і за границею. Свої дописи, звіти й інформації вони присилають телеграфічно і по радіо. Останніми часами придумали ще один спосіб, щоб кореспонденція могла швидше піти на друкарську машину. Кореспондент сидить, наприклад, у Вашингтоні і на машині („тайпрайтер“) пише свій звіт з промов, яку шойно сказав або власне говорить президент. Його машинка телеграфічно отримує з такими самими „тайпрайтерами“ в різних редакціях в Нью Йорку, Сейнт Луїс, Шикаго, Сан Франсіско й інших містах, і одночасно всюди пишеться готовий до друку рукопис. Між пресовими агенціями найбільше відомі і найбільші „Асошіейтед Пресс“ і „Юнайтед Пресс“. Перша з них — це власливо спілка кількадесяти газет, які спільно удержують кореспондентів по цілому світі. Інші такі підприємства постачають фотографії, ілюстрації, статті на спеціальні теми і т. д.

Місцеві вісті аберають репортери. Де не станеться: політичне зібрання, чи страйк, чи приїхав до міста хто важкий, чи яка інша менше або більше важка „сензація“ — там зараз є газетний репортер, що дивиться, слухає, перепитує людей і негайно телефонує редакції. Самий звичайно не пише, щоб часу не гаяти, а телеграфічно передає всі інформації так званому переписувачеві („райайтмен“). Щобно той пише і видає рукопис так званому містовому редакторові („ситі едитор“), котрий вирішує, чи справа досить важна, щоб про неї писати, чи не за багато написано або за мало, чи заслуговує місця на першій сторінці, чи деінде. Бу „ситі едитора“ рукопис іде до „капі різера“, котрий його виглажує, поправляє стиль, додає заголовки і підзаголовки — і тоді вже посилає в друкарню.

Кожна газета має свою політичну сторінку із своїми редакційними статтями („едиторіалами“), в яких вона проводить свою політичну лінію. Поза тою сторінкою вона є чи тісно виступає безпартійною, значить: подає вісти з усіх джерел і про всякі події, політичні й приємні чи ні, щоб дістати читача всяких поглядів. Редакційні статті чи то передові пишуть спеціальні політичні редактори, а часом для розголосу спеціально запрошені люди з відомим політичним іменем.

З редакції газета йде в друкарню, поперед на кількадесять „лінотайпів“, а там чи пресу (машина до друкування). Така машина найновішої системи („Дабел Охтопел“) може видрукувати за годину 288.000 примірників газети на вісім сторінок.

Газета в Америці коштує два або три центи, значить: звичайно багато менше, ніж коштувало видавця, щоб її зредувати і видрукувати. Ту різницю покриває йому таке дає й зиск „адвертайзинг“, себто бізнесні оголошення. Фактично вони оплачують газету й дають видавцям прибутки, а тому, що газети вважаються тут бізнесовим підприємством, то й „бізнес менеджер“ в газеті часто важливіша особа, ніж редактор.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:

Пятниця, 9-го серпня, г. 8:15 веч. Виступ арт. варш. театру „Морське Око“.

Субота, 10-го серпня, г. 8:15 веч. Виступ арт. варш. театру „Морське око“.

Неділя, 11-го серпня, г. 8:15 веч. Виступ арт. варш. театру „Морське око“.

Кіна.

Аволя: Коля Мур, „Панночка з бару“.

Кольосей: В туку експлозії (Гарі Піл).

Лек: Дієчнина з бару (Коля Мур).

Люна: Архизодій з Дамаску.

Марусянка: Танго козака. Жемчуг Тузісу.

Оаза: З причини реконструкції замінене.

Палест: Божівільна присяга і Кровожадий Кравець.

Пай: Грізи розведеної. Лія де Путті.

Пасаж: Пострах Арабі. В імені права.

Утіха: Заодій з Багдаду (Дуга Фейрбенкс).

Фатанорган: Білий журин. Рай на землі.

Хижера: Жінка чи дівка.

Програма радіо.

Пятниця 9-го серпня.

Льондон (356,3) 20:00 Квінтет. 23:00 Музика до танців.

Париж (1725) 21:15 Радіоконцерт.

Берлін (418) 17:30 Пісні. 20:00 Весільний вечір.

Відень (516,3) 19:15 Концерт.

Рим (443) 21:00 „Княжна Чардаш“.

Міліно (501) 20:30 Симфонічний концерт.

Прага (457) 16:30 Симфонічний квартет.

Будапешт (550) 17:15 Чиганська капела.

Ленінград (1000) 19:00 Концерт.

Москва (825) 15:30 Концерт.

Київ (500) 20:00 Концерт.

Харків (1304) 20:00 Музика національних меншостей.

Заршавя (1411,7) 18:— Оркестр. 20:30 Симфонічний концерт.

Познань (334,8) 22:45 Музика до танців.

Субота 10-го серпня.

Льондон (356,3) 20:00 Симфонічний концерт.

Париж (1725) 16:15 Музика до танців.

22:15 Музика з мюзік-голю.

Берлін (418) 17:— Легка оркестра.

Відень (516,3) 17:50 Пісні — спів. 19:— Легка капела.

Рим (441) 17:— Концерт інструм.-вокальний.

Міліно (501) 23:15 Джезбенд.

Прага (457) 19:05 Концерт. 20:00 Опера музика.

Будапешт (550) 17:50 Легкий концерт.

23:— Чиганська капела.

Брюссель (509) 21:15 Квартет.

Москва (825) 19:00 Популярний концерт.

20:30 Музично-літерат. вечір.

Київ (500) 20:— Весільний вечір.

Харків (1304) 15:— Камерна музика.

20:— Легка програма.

Варшава (1411,7) 19:— Всячина. 20:30 Популярний концерт.

Познань (334,8) 22:45 Радіо-кабаре.

Кошиці (293) 19:— Скрипка (твори Чайковського).

Брно (341,7) 22:25 Музика до танців.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

„Вертеп Наших Днів“ Галантіона

Чіпки і Ле-де. 115 15—7

Залішки, субота, 10.VIII. 1929.

Боршів, неділя, 11.VIII. 1929.

Мезішчя, понеділок, 12.VIII. 1929.

Скала, вівторок, 13.VIII. 1929.

Копичинці, середа, 14.VIII. 1929.

Гусятин, четвер, 15.VIII. 1929.

Наднірський Хор Котла.

Жолква 10. серпня. 228 3—3

Акад. молоді в Олеську зложидла з доходу з вечерини зод 25 на інвалідів і зод 25 на пошт. виступи. 237 1-1

Надзвичайні дати на потреби „Рідної Школи“ зложидли в золотні БП.

Д-р Василь Паславський, Лютовська 20 зложидли від учасників прагання нотарі Теодозія Бузиницького, Скаль, Карло, Лука ад Самбір 28:10 зложидли на пенсію Петра Луцького і Осиба Білинського, Іван Стефан і Софія Проні, Борислав 50 зложидли невідомого прихвату зложидок; учасник IV. из гімн. „Р. П.“ в Колодні 16 зложидли зложидли для

господаря класи з нагоди закінчення шк. року; Антін і Гали Максимович, Борислав 10 з нагоди вінчання інж. В. Батинського; Український Банк в Тернополі 47:30 як збірку від учасників з нагоди 30-ліття Українського Банку; Анна Гамерська, Бучач 21 як збірку замість прагання п. Березовських; Володимир Волдський, Самбір 40:15 як збірку в часі вінчання Григорія Масниха з Ольгою Скіриницькою 14.VII. п. р. в Самбір; знакоми з Мостиских 20 замість желани з нагоди вінчання Григорія Масниха пач. Н. Т. в Мостисках; Українська Акад. Молодь з Ярославщини 65 як дохід з вечерини; о. Іван Бриницький, Куряни 15:64 збірка з нагоди весілля п. Ковалівського; Григорій Чухрай, майстер мурарський, Знесіння 20; о. І. Панашенко, Колодні 20 з нагоди вінчання доньки Валентини з п. Віктором Соловйовим, котре відбудеться 11. п. м. в Колодні; Роман Зацьківський, Надвірня 2 ам. доз. як несприйнятий гонимар за нотаріальну чинність від д-ра Дмитра Седеля, лікаря в Надвірні; Олесь Герета, Борина 3 ам. доз. як одержав від Апат. Гуртка читальни „Просвіти“ в Борині за поміч в просвітній праці. — Вн. Жертводавцям складає ширю подяку Головна Управа. 233 1-1

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізній продає за годинку і на рати від десятиліт з найліпшої сторони знісна фірма Іван Зальтенрайх, Львів, пл. Маріївська ч. 5. 191 9-7

АВТОБУСИ і тягарові самоходи виконує одинока українська фабрика „Ски-ТИТАН“ Львів, Валова 23. Дотепершні продукції — 130 возів. 181 5-6

КОШЦІ НАУЧНІ КУРСИ „ОСВІТА“ ЛЬВІВ, вул. МІЛКОВСЬКОГО ч. 11. Приймає випуск на одностороннє зглядно 2-річне підготовлення до гімназійної і семінарської матурі — як також до іспиту з 6 і 4 гімназійних клас. Рефератується на кандидатів тільки з відповідними підготовленням в науці. — Кількість місць обмежена. — Наува відбувається в гімназійній будівлі. Зголошеня від год 12—1 і від 5—6. — Проспекти даром На відповісти значок. 236 1-2

ПОШУКУЮЧИ приміщення в лучшій домі з солоною опікою для ученика 2 кл. гімн. в середній школі. Сподію поможай. Гр.-кат. уряд парох. в Буську. 233

ЛОВЕЦЬКЕ Т-ВО „ТУР“ у Львові приймає ліжкові нових членів. Інформації подає інж. В. Дувако, Львів, вул. 43 І. Телеф. 5-23. 24 1-1

РУТИНОВАНА „Кравчиня поміщицтва на селі Іосифа Буфає“ 239 1-1

ПЛАТИМО високі ціни за експертні бригади і перел Дабровські-Розважескі, Львів, (Готель Жоржа), вул. Академічна ч. 2-4. Опіка безплатно. 190 3-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

УГНОЇ ШТУЧНІ

ТОМАСИНА СУПЕРФОСФАТ АЗОТНЯ К

Соли потасові красні і заграєнні

Салітра вапняна

Нітрофос-салітра хоріська

Салітра чиганська

Сірчан амоні

ВАПНО НА УГНІЙ

Успулюн найлучша наслід на заправка.

ТОЧНА ДОСТАВА

Догідні услія кредиту

Іосиф Карраж

Львів, Костюшка 18.

Почуєння і ціни — даром

і оплачено.

ПОДАКА.

Опелю дорогого ширю дякує Ва Мей

д-рові Степанові Шуховичеві, як одержав і безплатно близько тридцять фунтів, як також за правдою-батьківською піддержку підляж жового склянки дивніської торії.

Василь Атанасюк, пошт. велеска.

1-1